

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁLI!”

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 1.— P
Pártoló tagoknak 2.— P
Intézményeknek 20.— P

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon: 13-00-92.

A MI KIÁLLÁSUNK!

Eleget kicsinyeltek vele bennünket, a gúnynal se takarékoskodtak és számtalanszor vádként hangoztatták felénk: a legényegyletek gyengeségük tudatában nem mernek kiállni a nyilvánosság elé, hanem csendben, félrevonultan bennrekednek ma is a maguk évszázados berkeiben. Nem mernek kiállni, mert tudják, hogy — kevesen vannak.

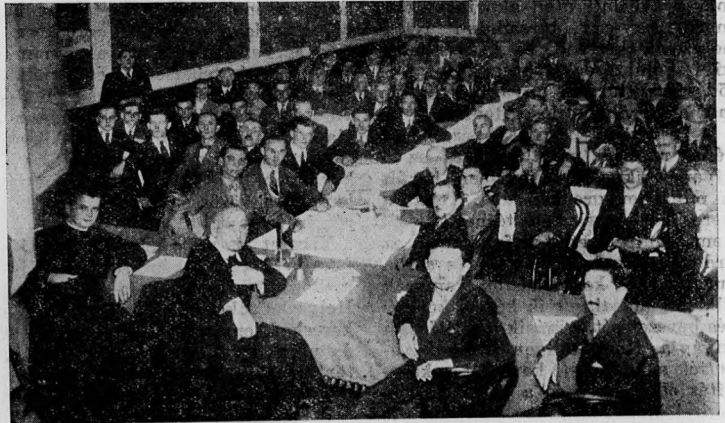
E régi vádtól függetlenül ugyan, március 13-án kiálltunk a nyilvánosság elé, bevonultunk a budai vígadóba és a dolgozó lányokkal együtt a munkásifjúság oly tömegét vonultattuk fel fegyelmelzetten, fiatalosan és bátran, hogy mindenki előtt bebizonyítottuk — még azoknak is, akiknek ez a bizonyosság rosszul esett és kellemetlen meglepetés volt —, hogy a mai munkásifjúság képviselője, nevelője és otthona mi vagyunk. A munkásifjúság a miénk, nálunk keres otthont, tudást, szervezetséget és jövőt. Bennünk látja egyéni és osztályvérdelének védelmét és szolgálatát és a mi világnézetünk, nevelési módszerünk és eszméink szerint kívánja életét berendezni és jövőjét, társadalmi, egyéni és gazdasági jövőjét biztosítani.

Ki mertünk állni bátran és nyugodtan, higgadtan és izgalom nélkül, mert tudtuk, hogy kudarcot nem vallhatunk. Kiálltunk, hogy a tagjaink unszolásának is eleget tegyünk, akiknek önérzetét bántotta a méltánytalan és igaztalan vád a mi gyengeségünkről és kicsiségünkről.

Örülünk annak, hogy tömegeinket és bennük erőinket és hatalmunkat észrevették és tudomásul vették. Hisz észre kellett venni bennünket. Vagyunk mi — és nem kevesen. Vagyunk mi — és nem értéktelenül. Vagyunk mi — és nem gyáván. Ha kell, tudunk mi

tömeget is produkálni, ha kell, meg tudjuk mi szállni a Tattersaalt is az utolsó helvig, de akkor is értéket nyújtunk tömegeink minden egyénében. Ez az, ami a multban is mindig a legfontosabb volt mozgalmunkban és amittől a jövőben sem tágtunk: a tömegben is az egyént keressük, annak akarunk nevelője és gazdagítója lenni, azt akarjuk hármass nevelésünkkel teljes emberrel alakítani. És minket csak az

juk sötétíteni tömegeinkkel a főváros utcáit, fel fiúk, hozzátok közénk a gyárak, műhelyek és üzemek alkalmazottainak százazereit! Nem! A mi első buzdításunk ez: fel fiúk a munkára, a jellemet kialakító, a tudást nyújtó, az embert-faragó munkára. Fel fiúk, neki a tanuláshoz, a képzéshez. Fel fiúk, hozzátok a mi életiskolánkba minél többet sorstársaitok közül, kerüljenek bele ők is a mi kemény és fárad-

a tömeg érdekel, előttünk csak az a tömeg építő, erős és hatalom, amely ilyen teljes embert jelentő egyénekből tevődik össze. Nem akartunk a multban, és a jövőben sem akarunk más tömeget sorainkba tömöríteni, csak a megnevelt, szellemi, lelki és testi értékekkel kipallérozott egyének tömegét. Az egyéni nevelés által kiművelt tömeg a mi tömegünk. Csak az egyéni nevelésen keresztül akarunk tömegmozgalom lenni.

A szép ünnep után is a mi első harci buzdításunk nem az: fel fiúk, mutassuk meg, hogy el tud-

ságos programunkba, hogy sokan legyünk — de értékesek, tömeg legyünk — de egyéniségekké kialakítva.

Ebben az egyben mi régiek és ósdiak maradunk. Ettől nem tágtunk. Mi még ma is azt valljuk és hirdetjük, hogy a tudás hatalom és kenyér. És ezt a tudást csak fáradságos, következetes és fegyelmelzett munkával lehet megszerezni. Mi még ma is azt valljuk és hirdetjük, hogy egy mozgalom értékét nem lehet elvonatkoztatni tagjai értékétől. Amennyi értéket, lelki, jellem-

beli, szakmai értéket képviselnek magukban a tagok, annyi értéket jelent a mozgalom. És amennyi értéket a mozgalom összefog az ő tagjaiban, annyi értékkel járul hozzá világnézetének emelésében. Azért hangoztatjuk unos-untalan, hogy a legényegyleti tagság egyéni munkára, a saját maga lelkében, értelmében, jellemében, szakmájában elvégzendő egyéni munkára kötelez.

Végezték el ezt az egyéni munkát magatokban, adjátok át magatokat, minden tehetségetek, hajlamotokat az egyleti nevelés-

nek, vessétek bele magatokat a heti gyűlés, a világnézeti előadások, a szakmai tanfolyamok, a kulturális kurzusok, a szakosztályok és alosztályok kemény munkájába és farasztatok magatokból remeket. Remeket, akit az emberek megdicsérnek és tisztelnek. Remeket, aki jól meg tudja vetni a lábát az élet minden területén. Akitet, ha tömegbe tömörülnék, megcsodálnak.

És a mi nyilvános nagy kiállításaink mindig ezt jelenték a nyilvánosság részére: tömeg, amelyből mindegyik remek egyén.

A MI PARLAMENTÜNK

Képesítés a kereskedelemben

Körlevelet intézett a kereskedelemügyi miniszter a kereskedelmi érdekképviseletekhez, legfőképpen a kereskedelmi kamarákhoz, amelyben több kérdésre feleletet kíván, hogy azokból megtudja, vajjon a kereskedők óhajtják-e a kereskedelemnek képzéshez való kötését. Újabb jele ez annak, hogy a kormányhatalom gyakorlati úton akarja megismerni egy-egy társadalmi réteg helyzetét, kéréseit és kívánalmait kivizsgálni, érdekeit megvédeni, fejlődését kulturális, anyagi és hatalmi eszközökkel elősegíteni.

A kérdés kétségkívül a kereskedői réteg részéről merült fel és az ő kívánságuknak megfelelően került a miniszter programjába. Tehát a kereskedelemnek képzéshez kötését nem kívülről vetették fel, hanem az érdekelték maguk kérték. És sorba futnak be a kereskedelmi kamarák állásfoglalásai, egyik kéri a képzés vezetését, a másik a mellőzését kívánja. Hogy milyen indokok vezették a budapesti kamarát a képzés ellenzésére és a pécsi és debreceni kamarát a képzés bevezetésére, nem lényeges. Biztos az, hogy az egyikben azok voltak többségben, akik a szabadkereskedelemben látják az ország és az egyének érdekeit biztosítva, a másikban viszont azok voltak túlsúlyban, akik az államhatalom védelmét akarják igénybevenni a fenti érdekek szolgálatában. Az igazság pedig csak a kompromisszumban lehet, mert mindegyik sok erőt és értéket jelent a közösség és az egyének részére. Kívánatos tehát mindkettőből megtartani az értéket és összhangba hozni egymással és mint életet teremtő eszközt beállítani a magyar gazdasági életbe.

A feltétel nélküli, általános képesítés bevezetése kétségkívül hátrányára lenne gazdasági életünknek. Nem egészséges állapot a merevség a gazdasági életben. Ez a rendelkezés pedig megmerevítene a kereskedelmet és egyoldalúan védene a birtokban levőket és az ő uralmukat biztosítaná a később behatolni akarókkal szemben. A zárt szám, a „numerus clausus“, ami feltétlen következménye lenne a képzés általános bevezetésének, csak a birtokban levőket védene és nem kívánatosan még jobban megnehezítené a munkára vágyó, tehetséges és értékes fiatalság részére a gazdasági életbe való bekapcsolódást. A konkurrencia eszökkenése és talán teljes kikapcsolása is csak a ma birtokban levőket érintené kellemesen és nem jelentene a közönség és a fiatalság részére előnyt.

Vizsont a mai helyzetnek teljes fenntartása és a képesítésnek teljes mellőzése szintén nem kívánatos. Helyeslenénk ezzel mindazt, ami a kereskedelem terén a háború alatt és után a közösség súlyos kárára történt. A teljes szabadság, sajnos, a szabadságot eredményezte és a lelkiismeret és erkölcs sokszori kikapcsolását. Ezt megszüntetni és ellene védekezni feltétlen szükségessége gazdasági életünknek, mert a keresztény magyarság részére az erkölcs és lelkiismeret a gazdasági életben is igény és követelmény.

Hozzánk, pedagógiai hivatásunkhoz nagyon közel áll annak megállapítása, hogy a kereskedelemhez nem is annyira képzés kell, mint inkább *képesség*. Felelősséggel merjük állítani, hogy a magyarság természetadta kereskedői tehetséggel rendelkezik. Ebben nincs hiány. Csak ott mutatkozik a végzetes hiány, hogy sem a családban, sem az iskolában és a társadalomban

nem folyik tervszerűen eme természetadta tehetségek öntudatosítása, felszínre hozása és továbbfejlesztése. Ez már azután társadalmi feladat lenne. Tervszerűen és következetesen kihozni magunkból azokat a tehetségeket, amelyek a kereskedelemben is fel tudják venni a verseny mindenkiével.

„Megtelt“

Nem is oly szomorú szó, ha csak villamoson találnd néha magát szemben vele az ember. De bárhová fordulsz, bárhol akarsz befurakodni állásért, munkáért, kenyérért, mindenütt csak a perzselő betűk lánognak feléd: „megtelt!“! Megtelt! Nem az éhes száj kenyérrel, a korgó gyomor étellel, nem ezek teltek meg, hanem a — munkahelyek. Ezek aztán alaposan megteltek. Megteltek úgy, mintha soha nem akarnának csak kicsi részt is engedni a kintlevőknek.

Pedig nem tudunk mást mondani a munkanélküli fiataljainknak, mint azt, hogy a munkához joguk van. Ugyanolyan joguk, mint a levegőhöz, a napsugárhoz, mint magához az élethez. És ha ettől a juktól megfosztják őket, ha izmiktól megfosztják őket, ha izmiktól nem engedik neki lendíteni géphez, szerszámhoz, munkához, ha télenlenségre kárhóztatják őket, akkor jogfosztás történik velük, akkor letaszítják őket arról a felséges trónról, melyet a teremtő Isten az embernek, a dolgozó embernek szánt. Az embernek, minden embernek és nemcsak egyecseknek.

Mert már hosszú évek óta ott tartunk, hogy a munka kegyelemkenyér lett, mely morzsákkal hullik adományul a kiválasztottaknak.

De ezt a „megtelt“ táblát nem tudja leakasztani senki, csak az Isten követé, aki majd utat nyit az isteni természet örök és változatlan törvényeinek, aki levegőt és erényt ad az Isten erkölcesinek, melynek kiinduló pontja és alapja: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!“ Ez a szeretet együtt jár édesestevével, az igazsággal! Ki hozza vissza őket ismeretlen számkivetésükből? Az igazságot és a szeretetet, mert mindkettőt már nagyon szomjúhozunk!

Ismertek-e már az egyenruhát?!

**Kérjétek azonnal mintát!
Tömeges rendeléseket is
azonnal szállítunk.**

Büszkeségünk: MÁRCIUS 13.

Felejthetetlen nap marad a pestkörnyéki tagok lelkében. Ahogyan a budai vígadóban zsúfoltan egymás mellett állottunk, ahogyan kipirult arcral éltünk — közöttünk való szónokaink beszédeiben, — ahogyan egyenes derékkel szembenéztünk a megjelent vendégekkel és éreztük tekintetükben a nekünk szóló csodálkozást, örömet és elismerést, ahogyan csillogó szemünk megkereste és megtalálta a másikban ugyanezt a meggyőződésteli örömet a siker felett, ahogyan átél-tük annak a vígadói két órának minden percét és élményét — nem volt olyan élményünk, mozgalmi büszkeségünk még soha. Hallottuk egymás szívének boldog dobogását, láttuk egymás izmainak élénk mozgását, élveztük egymás szemének lobogó lángját és mindannyian fiatal lelkesedéssel és férfias tüzzel benne éltünk mozgalmunk sodrában.

A krónikás szerepe vár most rám. Hogy is volt minden? Rendezőink már délelőtt megszállták *Bády Ferenc* prefektus vezetésével a budai vígadót és előkészítették nagygyűlésünkre a termeket. Ha modern teremdszítést akar valaki tanulni, hát jött volna el nagygyűlésünkre. Mozgalmunk jelszavai, program-pontjai lángoló betűkkel fogadták a résztvevőket. Nem lehetett őket észre nem venni, előlki kitérni, őket el nem olvasni. Büszkék is voltunk készítőikre: *Bogár Imrére* és *Török Istvánra*.

Négykor aztán megérkeztek az első csoportok. 25-en, 40-en, 50-en. Felváltva, hol galambszürke egyenruhás fiúk, hol fehér blúzós lányok. Izgatottak voltunk mindannyian. Megtöltjük mi ezt a csúnyán hatalmas termet? Hát miért nem is kisebb? Hiszen szűgyen lesz, ha izes hely is marad. Tépeldőtünk, izgulunk, idegeskedtünk. De közben csak jönnek a csoportok. Feltűnik *Walter Lajos* újsíti elnök, mellette a sok dicsőséget látott öreg zászlót viszi megfeszült izmokkal a zászló-tartó és mögötte 100 keményvágású, öntudatos legény. Mosolygó arcuk büszkén mondja: *mi is itt vagyunk*

és nem kevesen. Meg is könnyebbült a szívünk. Hát mikor utána látjuk ám jönni a többieket: *Radb Kornél* és *Tóth Lajos* elnökkel a budaiakat, *Turner Ferenc* elnökkel a kipesteiket, *Szabó Andor* elnökkel a pomáziakat, *Likó István* elnökkel a pest-szentlőrincieket, *Laczkovits József* elnökkel a csillaghegyieket, *Milley Ernő* dékánál a rákoshegyieket, *Dobos József* dékánál az üllőieket.

Mi is lesz itt? Az előbb még féltünk, hogy nem lesz hely? Harsog ám *Bády* prefektus hangja, mert nem tudja elhelyezni a központi egylet 500 emberét. Az oszlopesarnok tele már. A lépesőkön is állanak fiúk, lányok. A teremben már nincsen hely, amikor harsonás jelzi *Mihalovics Zsigmond* A. C. orsz. igazgató megérkezését és 2000 torok éljennel köszönti őt. És kezdődik a nagy műsor. Központi egyletünk énekkara művésziessen elénekli *Weninger Károly* vezetésével a mozgalmi jeligét, zenekarunk *Hiekisch Richárd* vezetésével eljátsza és 2000 torok elénekli a legényegyleti indulót, majd a dolgozó lányok indulóját. A „Fel legények, előre...” tényleg vitte a tömeget és gyújtotta a szíveket.

Mihalovics Zsigmond, az Actio Catholica igazgatója szavaiból kicsengő melengető szeretettel jelentette ki megnyitóbeszédében, hogy az Actio Catholica XI. Pius pápa szociális körleveleinek szellemében egész erejével támogatja a katolikus munkásifjúságnak ezt a két nagy mozgalmat. Hiszi, hogy ez az első közös díszgyűlés kiindulópontja lesz a katolikus munkásifjúsági mozgalom rohamos fejlődésének. A hangszóró viszi a hangot a lépeső-házba, az előcsarnokba és mindenütt öntudatot ébreszt a fiatal szívekben: *az Actio Catholica büszke ránk*.

Aztán a mikrofon elé lép *Márosi Endre* kispesti dékán. Mondatai súlyosak, szavai dörögnek. Hangot ad a mi fiatalágunknak, amely nem elégszik meg a testi étellel, az izommal, a verejtékkel, a munkával, hanem élni akarja teljes emberségét, kultúráját, szellemi, lelki értékeit akar és részt követel magának minden magyar értékből, legyen az irodalom, sajtó, művészet, színház, zene és szórakozás. Szavai visszhangra találnak és a taps s éljenzés sokszor megszakítja beszédét. Begyújtónak szánták az ő temperamentumát. Hát

begyújtotta a tömeget úgy, hogy megállítása lehetetlenség volt.

Amikor *Pilf Éva* és *Halassy Erzsébet*, a dolgozó lányok szónokai az emelvényre léptek, a fiatalság lelkesedése határtalan volt. És milyen jól esett nekünk testvérmozgalmunk szónokaitól hallani azokat az igazságokat, melyeket mi vallunk, élünk és hirdetünk: a nő munkatere a család, ő a család szíve, életetője, központja; vissza kell őt vinni a gyárak, a műhelyek gépei, munkaszalai mellől a családba, hogy az ő munkája ott újra otthont adjon Krisztusnak, a keresztény erkölcsnek és becsületnek. Megtanultuk őket becsülni, értékelni és szeretni, mert munkájukban, elveikben azt a nőt képviselik, aki nekünk ideálunk és akit mi jövődó élettársunknak elképzeltünk. Örülünk annak, hogy megtaláltuk egymást és közös erővel küzdünk azonos céljaink elérésében. *Rónai Paula* és *Köszler Hedvig* vezetők büszkék lehetnek leányaira.

A kitűnő leányszónokokat oly hosszan és lelkesen ünnepezték, hogy *Tóth Sándor* központi dékánt alig tudták bejelenteni. A csend mégis beállt és fellépett a központi egylet büszkesége a pódiumra. A lelkes taps és éljenzés újra percekre belefojtotta szónokunkba a szót. De amikor végre megszólalt, amikor mély, férfias hangján előadta a mi szociális igazságainkat és az élettel szemben való jogos követeléseinket, amikor leszögezte, hogy a magyar munkásifjúság Krisztus igazságainak mellőzésében látja tarthatatlan helyzetének okát és az evangéliumi szociális igazságok uralomrajutását követelte, akkor a budai vígadót minden helyiségét betöltő, öntudatos magyar munkásifjúság oly erővel adott tetszésének jelet, hogy az nem vesztet el nyomtalanul a magyar közéletben. A mi fiatalágunk nem akar véres forradalmakat helyzetének megváltoztatására, mert ezek csak rombolnak. De nem is hallgat, nem is hajtja meg megadón fejét a mai helyzet előtt, hanem hangos torokkal követeli annak mielőbbi békés és igazságos átváltását.

A nagyhatású beszédet megkoronázta a dolgozó lányok által művésziessen előadott „*Munkafelajánlás*”. Mindannyian eszben néztük a művészi mozdulatokat és léleken mind bennük éltünk.

Dr. Közi-Horváth József, az Actio Catholica országos titkára mondotta a zárszót. Művészi tökélytel játszott a lelkes tömeg érzéseivel. Hangoztatta, hogy ezután a hatalmas demonstráció után az eddig tétovázó,

külön utakon járó apró alakulatok is megértik, hogy mind a fiúk, mind a lányok vonalán nagy eredményeket elérni, átütő erejű, kifelé és befelé egyformán imponáló mozgalmakat megteremteni csak szoros egységben összekovácsolódott, központilag irányított szervezeteknek lehet.

Berkó Gyula indítványára a nagygyűlés táviratban hódolatát küldte *dr. Serédi Jusztinián* bíbornok, hercegprímásnak, a betegsége miatt távollevő *dr. Mészáros János* érseki helytartónak, a budapesti munkásifjúság melegszívű atyjának, és a

külföldi legényegyleti tárgyalásokon időző *vitéz Pintér József* elnökünknek.

A himnusz hangjai hangzottak még sokáig fülünkben, a hallott igazságok zsongtak még sokáig lelkünkben, amikor a siker büszkeségével, mozgalmunk erejének tudatával masíroztunk hazafelé azzal az elhatározással, hogy dolgozni fogunk odaadón és fegyelmezetten mozgalmunkban a jövő sikere érdekében.

Szabó Mihály
központi II. dékán.

lünk is, na és meg is untuk már a legényéletet. A hét nevében választ vár:

Tóth Sándor
központi dékán.

Olvassuk

az egyik spanyol háborúról szóló tudósításból: „... a földet mindenütt vastagon borították a holttestek.“ Úgy hangzik, mint próféta jóslása a messze jövőbe. Pedig a jelenben történik mindez és a jövőben talán még fokozódni fog...

Ime ez az eredménye annak, hogy a spanyol vezetőtársadalom merően elzárkózott a szociális bajok orvoslása elől és ezáltal tápot adott a bőven guruló rubel nyomában járó vörös agitátorok látzásának.

Vajon mi meghalljuk-e az idők szavát és teljesítjük-e híven szociális kötelességünket: *segítséget nyújtani embertársainknak.*

Vajon nálunk a vezetőtársadalom meghallja-e az idők jaját és siet-e *szociális igazságossággal* elnémitani e jajt — avagy talán mi is télenül várjuk, hogy „a földet vastagon borítsák a holttestek“?

Nősülni szeretnénk...

Sokan belenővünk már a férfikorba. Apánk a mi korunkban már nősültek, vagy legalább is komolyan foglalkoztak a családalapítás tervével. Könnyű volt nekik. Ceruzával és papírral a kezükben könnyen számoltak a biztos kereset talaján állva. Tudták, hogy komoly munkával menni tudnak keresni, hát csak ki kellett számítani, hogy hányan tudnak abból megélni. És mi, 25—30 évesek? Összedugtuk a fejünket, leültünk, papírt s ceruzát vetünk elő és próbáltunk számokat írni egymás mellé és egymás alá. Mindannyiunk ajkán volt valami huncutkás fanyar mosoly, mintha magunk se vennék komolyan a számítás. Hát, hogy is lehetne komolyan venni? Vagy lehet ezekkel a számokkal számolni? Nézzük csak:

Az állandó munkát adó szakmákban keresünk heti 15—25 P-t. Ennyit keres általában a fodrász, asztalos, a kereskedő, a gyári alkalmazott. Ennél többet alig. És ha már 10—15 éves segéd, akkor is alig többet. (Legfeljebb az öreg segédeknek megvan újabban a bérminimálás és fizetéses szabadság bevezetése óta az az előnyük, hogy — nem alkalmazzák őket, mert hivatalosan drágább munkaerő.)

A szazonmunkás kereseti 20.—, 35.— pengőt. De hány hétig? A 3—4 havi szazonmunka után alig keres meg általában heti 10 pengőt.

Na és most jön az élet. Ebből a keresetből meg kell élni. Sőt családot kellene eltartani. (Mosolygunk, amikor közös elhatározásból — heten írjuk ezt a cikket — leírjuk, de azért leírjuk, hangsúlyozottan aláhúzzuk.) *Családnak kellene abból megélni.* Hisz mi már 25—30 évesek vagyunk. Az egyik közülünk már kopasz is a maga 30 évével. Ha vol-

na a kislfia, hát nem is tudna már turkálni az apja hájában, sőt a felesége se tudná már nagyon ritkítani a párját.

Hát mennyi is kell az élethez? Itt hevernek előttünk a könyvek, újságcikkek, folyóiratok, hivatalos összeállítások. Kikeressük a legerősebbet és ide írjuk, hogy egy háromtagú munkáscsalád havi szükséglete a fővárosban:

élelmiszer	65 P
ruházat, gyári minőség	20 „
fűtés, világítás	15 „
lakbér	35 „
apróságokra (adó, egészségügyi cikkek, újság, mosás, esetleg dohány)	25 „

Összesen: 160 P

Bizony akárhogy akartuk ezt a számot forgatni, kisebbiteni, realissá tenni, ez csak megmaradt 160 P-nek. Ez a fővárosban egy háromtagú munkáscsaládnak legminimálisabb létfenntartási költsége, a legerősebb viszonyok és legkedvezőbb körülmények mellett.

Aki nem hiszi, cáfolja meg! De gyorsan!

Tegyük most ki az egyenlőségi jelet:

Havi kereset 110 P
(Pedig heti 25 P-t vettünk.)

Havi szükséglet 160 P
(Pedig nagyon szerényen számolunk.)

Erre föl holnap nősülni fogunk. Mind a heten. Legfeljebb csak addig várunk, amíg feleletet kapunk kérdésünkre: adjanak tanácsot a sors-társaink is, no meg az illetékes hatalmak is és talán a jövőendő feleségek is, hogy miként lehet a két szám közé tenni az egyenlőségi jelet. De siessenek a válaszárra, mert utóvégre ma-holnap már harmincévesek vagyunk, kopaszodunk és öszü-

Csepreghy Ferenc

kiváló népszínműíróknak „Sárga csikó“, „Piros bugyelláris“ című darabjai közkedveltek a legényegyletek színpadjain. Azt azonban kevesen tudják, hogy Csepreghy asztalosmesternek készült és mint segéd tagja volt a Központi Katolikus Legényegyletnek. Itt kezdte el szárnyait bontogatni. Fellépett az Egyetel műkedvelő színelőadásain és ekkor kezdett el irogatni is. Szabadidejében és munka után éjjel tanult és olvasott, hogy hiányos műveltségét pótolja. Bécsbe megy vándorútra, hogy mesterségében is tökéletes tudásra tegyen szert. Itt írta napi műhelyi munkája után éjszakánként „Magyar fiúk Bécsben“ című vígjátékát, melyet a Nemzeti Színházban is előadtak. Első sikere és legfőképp állandó betegeskedése arra bírják, hogy asztalosmesterségével felhagyjon és teljesen a szín művésznak éljen. Rákosi Jenő a Népszínházhoz titkárnak szerződött és itt kerültek a közönség elé nagysikerű népszínművei.

Megmutatta, hogy a legegyszerűbb ember is törhetetlen kitartással, egészséges lélekkel — még ha beteg is a test — kiemelkedhet kortársai közül. Megmutatta, hogy a tanulásnak, törekvésnek mindig megvan a kellő eredménye.

Pécsegyházmegyei elnöki értekezlet

Március 9-én összeültek a pécegyházmegyei egyletek elnökei, hogy megbeszéljék egyleteink aktuális ügyeit, kicseréljék egymás tapasztalatait az egyletek belső vezetésére, szervezése körül és megszabják az egységes munkatervet a jövőre. *Pásztor Endre* és *Bucz Emil* pécsi elnökök hívására szép számban eljöhettek az elnökök és ismertették egymás után az egyes egyletek helyzetét, nehézségeit és terveit. Az értékes értekezlet határozatai közül kiemeljük a következőket:

1. az egyházmegyei központi egylet 75 éves jubileumát pünkösöd másodnapján tartják, amelyen az összes egyletek résztvesznek. Nagy egyházmegyei legénynappal kötik össze, amelyre a kormány képviselőtét is meghívják. *Dombóvár* augusztus 14-én rendezi meg 40 éves jubileumát házzszenteléssel egybekötve. Ez egyszersmind tolnamegyei legénynap is lesz. *Szigetvár* ősszel rendezi 50 éves jubileumát a somogy-megyei és délbaranyi egyletek bekapcsolódásával. *Székszárd* 40 éves jubileumát később meghatározandó időben tartja a tolnamegyei és északbaranyi egyletek bevonásával. Így az egyházmegyében a nagyszabású legényegyleti megmozdulások jubileumokkal kapcsolatosak az idei évben.

2. Az Eucharisztikus Kongresszusra az egyletek május 29-re jönnek és minden egylet nagy számban képviselheti magát az egyenruhás diszmenetben. *Mohácsról* esetleg legényegyleti hajót indítanak május 29-ére.

3. A szomszédos egyletek szoros kapcsolatban tartanak fenn egymással és a nagyobb helyeken alakítandó egyletek ügyét elősegítik.

4. Az Országos Szövetség kötelelességszerűen látogassa évenként az egyleteket, őrizze ellen az egylet belső életét, legyen segítségül az egylet külső és belső kiépítésében és gyakoroljon ellenőrzést az egyletek anyagi ügyeiben is.

5. Egységet teremtenek a heti gyűlések tartásában, az adminisztrációban, a vandórellátásban és az egyletek összes ügyeit az országosan bevált módszerek szerint intézik. Minden tagnak a felvételi díj ellenében megadják a „Kolping életrajzot”, amelynek ismeretét avatás előtt számon kérik. Felvételtör pedig minden tag jelvényt és tagkönyvet kap. Az egyenruhát a lehetőség szerint minden taggal megvetetik.

6. Félévenként tartanak a jövőben egyházmegyei elnöki értekezleteket a közös ügyek megbeszélése érdekében.

Tudsz-e könyvelni?

Még mindig nem vesszük eléggé komolyan a könyvelés szükségét a kisiparban és kiskereskedelemben. Még a fiatalok sem látja be eléggé, hogy könyvelés nélkül nem lehet észszerűen vezetni üzemet, legyen az bármilyen kicsi is. Országszerte tartanak könyvelési tanfolyamokat, a legtöbb legényegyletben is évenként elkezdik őket, de rendezésükből hiányzik egyrészt a rendszer, másrészt kevés helyen jut el életképesen a tanfolyam a befejezésig, mert közben a negyedik-ötödik héten résztvevők nélkül, egyedül áll a tanfolyam vezetője. Egy darabig erőlködik még a dékán, hogy összehozza a tagokat, de azután ő is megunja és elmarad újra az annyira fontos könyvelés rendszeres és fegyelmezett elsajátítása.

Gyakorlati tapasztalat alapján akarom szavát tenni a könyvelés

fontosságát, pár fiatal önálló mester tragédiájából. Egész éven át dolgoztak, mindig volt munkájuk. Az egyik asztalos, a másik szabó, a harmadik női fodrász. Egy év után mindhárom panaszkodott, hogy egész évi nagyforgalmú munkájuk éppen csak annyit eredményezett, hogy nem mentek tönkre. Panaszuk vége az volt, hogy iparból ma nem lehet megélni. Kérdésemet szerényen tettem fel, mutassátok a könyveiteket, hadd lássam, hogyan dolgoztatok, hogyan kalkuláltok. Hát könyveket mutatni nem tudtak. Mühelyt nyitottak, önállósultak, de üzleti könyveket nem fektettek le. Forgatták szorgalmasan és tudással az ollót, a gyalut, a vasat, de nem vettek először kezükbe ceruzát és papírt és nem kalkuláltak eléggé észszerűen, számlákkal és rezszel. Nem vették minden egyes munkájuknál számításba az üzletbért, az

adót, az OTI-t, a villanyszámlát stb. Mert a kisiparos tragédiája ma itt kezdődik: nagy a konkurrencia, a gyáripár tömegmunkával olcsón elárasztja a piacot, amellyel a szolid, erős kézimunkát adó kisiparos fel akarja árban venni a versenyt és olyan olcsón vállal, hogy csak bukás lehet a vége. Kalkulál, de rosszul, vállal munkát, de áron alul.

Né akarjon a kézi munkát adó iparos versenyre kelni árban a gyári termeléssel. Munkája legyen olyan, hogy azt a gyári termelés soha elérni szépségben, tartósságban ne tudja és mellette kalkuláljon reálisan. A minőség legyen verhetetlen, az ár pedig reális.

Hogy a kalkuláció reális lehessen, vezessen könyveket. Fektesse le kiadásait, tartsa nyilván terheit és azoknak latbavetésével készítse kalkulációját. Akkor nem fog évet zárnai állandó erős munka mellett ráfizetéssel.

Könyveljünk, hogy munkánk életadó legyen. Könyveljünk, hogy kalkulációnk reális legyen.

Manrézai emlék

Voltam én is három napig bűntelen,

Báncsak tarthatnám ezt az életben is szüntelen.

Imádkozom is a Jó Istenhez érette,

Adjon nekem erőt, hogy ne vétkezzen ellene.

Szép volna, jó volna ezt megtartani végig,

De ember vagyok én is s a rossz bennem is tenyészik.

De ha a rossz néha mégis csak fölébred,

Mellettem lesz az Isten hiszem és remélem.

Manréza, 1938. I. 5-én.

Pálkövy Gyula egri tag.

Hová lett a többi?

24 órája van a napnak. Ebből: hány órát alszol? hány órát dolgozol? hány órát fordítsz öltözésre és evésre? hány órát imádkozol? hány órát szórakozol?

Összesen:

És a többi háová lett? Nem használnád fel jobban?

Közgyűléseink . . .

Szent József védőszentünk ünnepe, az évi munkánk mérlegnapja. Ekkor tesszük rá a mérleg két karjára az év értékeit és munkáját, nehézségeit és mulasztásait. Szent József szemével figyeljük a mérleg nyelvét. Melyikből volt több? Csak legyen bátorságunk észrevenni a meztelen igazságot. Merjünk szembenézni a valósággal. A közgyűlés legyen ilyen:

1. *Legyen őszinte a közgyűlés.* Ne szépítsük az elmúlt év hibáit és mulasztásait, hanem merjünk férfiak lenni a hibák felismerésében és bevallásában.

2. *Legyen teljes a közgyűlés.* Szerepeljen az egyleti élet minden ága: heti gyűlés, annak programja, látogatottsága; választmány, rendezőbizottság munkája; tagnövekedés és foglalkoztatás; anyagi, pénztári ügyek, tanfolyamok, ünnepélyek.

3. *Legyen szabad a közgyűlés.* Szólhasson hozzá mindenki, akit a jószándék vezérel és hallgassunk meg mindenkit, aki az egylet ügyét, jövőjét szívén viseli.

4. *Teljöljön ki utat és célt a közgyűlés a jövő év részére.* Legyen elindítója és táplálója az elkövetkezendő évnek.

5. *Küldjünk részletes jelentést a Szövetségnek.* Az érték kerüljön napvilágra és legyen példa a többiek részére.

Miféle üzlet az?

Ahonnán mindig csak *kivesznek*, ha van mit. De befektetni semmit sem akarnak. Raktár nincs. Áru nincs. Pénz csak nagy kamatokra. Forgótöke nincs. Kitartás, várakozási tehetség nincs, üzletfejlesztés, egy kis reszkirozas stb. Sok kisiparos és kereskedő válságának ma egyik fő oka a falun és a városban.

A falun: ha a mester, vagy kis-kereskedő véletlenül egy kis pénzhez jut, rögtön szalad vele száz, vagy kétszáz négyszögöl szőlőt venni, vagy egy fél hold, vagy egy hold földet venni. Az ősök visszaütnek az utódokban. Így lesz se nem kiscgazda, se nem kisiparos.

Városban: ha van egy fia és még egy lánya, akkor minden üzletbe bejövő fillért arra használ, hogy egyke gyermekét, vagy kétéke gyermekét (gimnáziumban!) taníttatván áttolja a tisztviselőtársadalomba. Így tehát se falun, se városban nem jut soha egy kis tőkéhez, mert hiszen a föld egy részét is részben hitelből veszi és a tanításhoz is részben hitelből szerez pénzt. Nincs a rossz napokra mit eltennie, nincs kitartása a lassan fizetőikkel szemben, nem tud állandóan jól dolgozni és becsületet segédek tartani, az üzemet nem lehet fejleszteni, a modern igényeknek megfelelően gya-

rapítani. Nem tud annyit reszkirozni magára, ruházatára, megjelenésére, társaságba való járására, kultúrájára, egy kis utazásra, tanulmány folytatására, amennyivel fejlődő üzemének egy kis hasznos reklámot teremthetne. 200 négyszögöl szőlő mindig pénzéhes, hol terem, hol nem terem és a mester világszemlélete, közéleti szereplése, üzleti területe csak a 200 négyszögöl terjed. A városi pedig tömi az örökéhes iskolákat, a könyvkereskedéseket, fizeti a különféle pótdíjak végeláthatatlan sorozatát, erőszakolja a gyermekét instruktorokkal és ha nagynehezen diplomát adott a kezükbe, akkor megindul egy keserves megaláztatásokkal tele koldulási processzus valamilyen állás után, esetleg egy városi kalauzi állás után. Csak azt nem tudom, miért kellett ezért 8 esztendeig tönni az iskolákat! Ezt a magasztos állást 4 elemivel is elnyerhette volna. Közben persze az üzlet romlott, színtelenedett, felejtődött, a mester kopott és megöregedett. A keserűség mindig több, a szegénység mindig nagyobb. A diplomás gyerekek mind messzebb távoznak nemcsak a szülői otthontól, de a családi együttes szeretetétől is.

Nem lehetne mindezt másképp csinálni?

Óriási siker az egyenruhával

Tudtuk, hogy tetszeni fog ország-szerte. Tudtuk, hogy kapkodni fogják és hamarosan el fogják lépni ország-szerte a városokat az egyenruhás „istenáldjások”. De hogy ilyen gyorsan és egyszerre menjen, nem mertük hinni. A siker kulcsa abban rejlik, hogy egyenruhának nem a szekrénybe való díszruha, amit évente 2–3-szor veszünk csak fel, hanem a mindenkor ünnepelés használatra van szánva. Azt akarjuk, hogy egyenruhás tagjaink vasár- és ünnepnap a díszes sapkában, a formás ingben és a különös tetszésnek örvendő övben lepjék el az utcákat, menjenek el templomba és ebben ünnepljenek. A legényegyleti egyenruhát szalonképessé tesszük majd mindenütt az egyenruhás tagok ezrei, akik így mennek teára, tanemulatságra, korzózásra, vendégségre. A bemutató dícsőségét az esztergomi egylet viszi, ahol az énekhar az ápr. 3-i jubileumon egyenruhásan szerepel.

Nem akarunk üzleti propagandát csinálni, mert nem jelent az egyenruha számunkra üzletet. De mozgalmi érdekből ismételtelen felhívjuk az egyletek figyelmét az egyenruhára. Inget mindenki vesz évenként. Vegyen idén egyenget, amely ünnepi és szalonképes. Övet mindenki használ. Használjon ezentúl egyenövet. Kalapot mindenki hord még vasárnap is. Hordjon ezentúl egyen-sapkát. Mozgalmi szempontból felbecsülhetetlen propaganda értéket jelent az egyenruha. Értsük ezt meg és állítsuk be az egyenruhát egyesületünk szolgálatába. Ahol eddig meglátták az egyenruhát, mindenütt sikere volt és nagy rendeléseket eszközöltek. Tömeges rendeléseknél július 1-ig részletfizetési lehetőség az egylet anyagi garanciája mellett.

**Vedd meg a Te lapodat, az ÚJ NEMESSÉGET!
Olvastasd el hozzátartozóiddal is! Add oda barátaidnak,
akik még nem tagjai az egyesületnek! Így leszel a Te
baldogabb jövőd apostola!**

Dombóvár — Pethő Gyula

Két évig elnöke volt az egyletnek, atyja a tagoknak, barátja az öregeknek és mindene mindenkinek. Két év alatt 100 fölé vitte a tagok létszámát, egységgé forrasztotta őket és olyan kulturális és társadalmi központtá tette az egyletet, hogy fogalommal lett. A legényegyletben tisztséget viselni kitüntetés, előadni öröm és büszkeség, hozzájuk tartozni megtiszteltetés. És két év után a munka elvitte tőlük. A válás nehéz volt Dombóvárnak is, de az elnöknek is. Február 7-én visszahozták volt elnöküket a tagok és ünnepet rendeztek neki. Új házukban elhelyezték a képét, hogy legalább így legyen köztük. Előttünk fekszenek a híradások, újságok, szeretnénk leközelíteni őket mind, mert *Pethő Gyula* elnök és a jó dombóvári egylet megérdemelné, hogy sokat írjunk rólok. De nincs helyünk. Az ünnepeken a város egész társadalma résztvevő *Magyar Béla* pp. kamarás, plébános, *Németh Árpád* főjegyző, *Rappay Elek* járási tisztiorvos és *Piukovics Sándor* gimnáziumi igazgató vezetésével. Ott voltak a kereskedők, iparosok, a sok-sok tag, öregje és fiatalja egyaránt. És újra szembenéztek egymással a régi szeretettel, megbecsüléssel.

Erdélyi Lajos elnök és *Brédl Lajos* v. elnök, akik nagy hozzáértéssel és páratlan odaadással viszik az egylet ügyeit, a szép ünnepséghez hozzáfűzték még a legszebb egyleti aktust: 20 új tag ünnepélyes tagvátását. Főbuzg József dékán büszke is volt ifjú gárdájára.

A győri egylet ünnepe

Bensőséges ünnepe volt ennek a gyönyörűen működő egyletnek. Február 14-én *dr. Breyer István* megyéspüspök személyesen adta át *Tolnay Lajos* világi elnöknek a Pro Ecclesia et Pontifice érdemkeresztet. Meghajtjuk mi is az elismerés, a köszönet és hála zászlaját az ünnepelt előtt. A csendben, kitarással dolgozó vezetők példaképe, akire mindenki tisztelettel és szeretettel tekint. Aki tud áldozni, amit mások nem látnak, tud kitartani, amikor mások elesnek, tud hű lenni, amikor az hátrányt jelent. Ilyen a győri egylet és az egész Szövetség büszkesége: *Tolnay*

Ezzel kapcsolatban még ennyit: *Pethő Miklós* ügyvezető elnök olyan atyja az egyletnek, hogy Győr és legényegylete az ország előtt büszke lehet rá. Meglátszik a 130 fián, hogy

az ő munkája formálta őket ilyen intelligenssé, férfiasá, keményen katolikusá. Győrben büszke lehet az egylet elnökeire: *Seller Pálra* és *Pethő Miklósrá*, az elnökök — tagjaikra, mind a 130-ra.

Bátaszék házat épít

A házépítésben, vagy még inkább a tervezésben nem állanak egyedül az országban. Házépítést terveznek sokfelé. Több helyen valóra is válik a terv. Minden reményünk megvan ahhoz, hogy Bátaszéken is állni fog a ház, büszkén és öntudatosan a címmel: Katolikus Legényegylet. Ők egy új ötlettel jöttek. 5 pengős részjegyeket bocsátottak ki évenkénti kisorsolással. 10 év alatt visszafizetnek minden fillért. Az ötlet jó, az eredményt szeretnénk elsőrangúnak hinni. Mert megértésre fognak találni. Minden jel erre mutat. A központi egylet 10 részvényt, Bonyhád 5 részvényt jegyzett. Debrecen, Miskolc, Mezőtúr, Szekszárd, Mágocs, Mohács példája még sok egyletet fog vonzani. Mutassuk meg egyszer, hogy önerőnkől is tudunk produkálni. Csak 2000 P-t akarnak ebből összehozni. Ez 400 részvény. Ennyit ne tudnánk lejegyezni? Szomorú volna.

Kecskemét közgyűlése, lelkigyakorlata

„Hírös város az Alföldön Kecskemét”. De nemcsak a barackjáról és pálinkájáról, hanem a legényegyletéről is. 45-ik évi rendes közgyűléséről nagy betűs címmel hosszú cikkben számol be az egyik Kecskeméti

újság: — „*Remélhető, hogy Szt. István esztendejében megoldja székházbővítési tervét a Kat. Legényegylet.*” És ezt nem szabad csak nagy szólamnak venni. Ahol 2000 P tiszta készpénzmaradványt tud felmutatni egy évi gazdálkodás, ott van erő és belső tartalom, amelyre nagy dolgokat lehet építeni. És meg kell nézni Kecskemétnek az egyletben tömörült iparoságát. Ahogyan ezek összenőttek, ahogyan együttéreznek és drága családi otthon látnak az egyletben, nincs annak párja. És nemcsak néhányan, kevesen. Itt tömegek alkotják az egylet családját. Lelkigyakorlatukat — külön az iparosasszonyok, külön a férfiak számára — ezren látogatták. A mély vallásos meggyőződés, a gyakorlatban átélt legényegyleti első programmot vitte őket a beszédekre és az Ur asztalához. Büszke is rájuk *Kovács Sándor* prelátpblébános, mert példát adnak minden társadalmi rétegnek.

Okulásul leszögezzük, hogy a 80.000 lakosú Kecskeméten a legényegylet azért képvisel oly nagy erőt és azért jelent a város politikai és társadalmi életében hatalmat, mert a kiöregedő, házasul és önállósuló tagjait nem engedi egyleti szempontból elkallódnai, hanem pártoló tagokként továbbra is szorosan az egylethez fűzi, foglalkoztatja őket és nem engedi őket érzelmileg az egylettől elszakadni. Hatalmas családi egységgé forr ott össze az egyletben kinevelődött öreg gárda a mindenkorai fiatalokkal. Ehhez egy *Cservenka József* kell elnöknek, aki egyszerre atyja, barátja, testvére és papja tud lenni mindenkinek. Értékes munkatársa *Jäger Mihály* dékán és a nagyszerű ifjúsági gárda.

EGYLETEINK ÉLETÉBŐL

SALGÓTARJÁN (északi). 1937. május 23-án alakította meg az egyletet P. *Timkó László* O. F. M. II. elnök. Még egy év sem telt el és máris olyan szép eredményeket ért el, hogy büszkén állíthatjuk azokat egyleteink élé követendő példaképpül. Kezdetben 120 rendes tagja volt az egyletnek. A lanyhábbak kimaradtak, 10 katonának bevonult és jelenleg 53 lelkes, buzgó taggal rendelkeznek. Jelenlegi bitorfelszerelésük 500 pengő értékű, melyet a Rimanurány Salgótarjáni Vasmű Rt. vezérigazgatósága adományozott. A Legényegyletnek öttagú zenekara van. Február 28-án, farsang hétfő-

jén a Mária Kongregációval együtt rendezett és a lehető legfényesebben sikerült tea-estélyen mutatkozott be sikeresen az egyleti zenekar. Vendégként megjelentek *Szabó Ferenc* adóügyi főtanácsos és *dr. Fibus Béla* városi főjegyző, akik az egylet nagy jótéveői. Az egyletnek saját könyvtára van, 200 P értékű könyvszekrényben 140 kötet könyvvel, melyeket *magyarszakos tanárral* válogattak össze. Játékkészletük 100—200 P értékű. *40 tagunk van egyenruhájára*. Résztvettek a múltévi októberi, nagy salgótarjáni hercegprímás: napokon. Hétfői gyűléseken kitűnő előadók: *dr. Fibus Béla* vá-

rosi főjegyző, *dr. Dornyay Béla* gimn. tanár, *dr. Tóth Mátyás* városi I. oszt. jegyző stb. tartottak előadásokat. „A közeljövőben készíttem el szakértő segítségével az egyelet tulajdonát képező tárgyak teljes leltárát, melyek mindent összevéve 1600—1800 P-t képviselnek. Hála érte Szent Józsefnek” — írja az egyelet lelkes II. elnöke. 1938. május 8-án 365 P-be került gyönyörű egyeleti zászlót szentelnek. Ime, 10 hónap kitaró munkájának eredménye. Ezért érdemes volt szívvel-lélekkel dolgozni!

DEVECSER (Veszprém egyhm.). „*Takarékasszát állítottunk fel az egyenruha beszerzése céljára*” — írja az egyelet ügybuzgó, fáradhatatlan dékánja *Kovács Károly*, akit érdemei elismeréséül már harmadszor választottak meg a tagok ifjúsági vezetővé. *Vitéz Nováky Lajos* plébános-elnök és *Nagy József* II. elnök áldozatos papi munkássága, nemkülönben *Kovács Jenő* alelnök és *Szilgy Géza* II. dékán lelkes ügybuzgósága a legkiválóbb egyeletünk egyikévé tették a Devecseri Katolikus Legényegyletet.

TATA (Győr egyhm.). Lelkes egyházi és világi vezetők irányítása mellett eredményekben dús élet folyik az egyletben. Február 20-án nagy erkölcsi és anyagi sikerrel adták elő a „Garabonciás diák” c. színdarabot. *Március 9., 10. és 11-én háromnapos lelkigyakorlatot tartottak*. Minden héten rendeznek a tagok részére szakmai és általános műveltséget nyújtó előadásokat. A szép egyeleti élet *Poda János* II. elnök, *Hesz Rezső* világi elnök és *Zsebők László* dékán munkáját dicséri.

KISKUNFÉLEGYHÁZA (Vác egyhm.). Február 14-én tartotta formailag alakuló közgyűlését. Az egyeletet még 1936-ban *Turner Ferenc* hittanár alapította. A közgyűlés alkalmával először jelent meg az egyeletben a város új, közszeretethen álló plébánosa, *Vedres Béla* apátplébános, aki örömmel vállalta az elnöki tisztséget. *Tóth István* II. elnök áldozatos papi munkássága, *Szijasártó Gyula* világi elnök, *Berta János* dékán, *Hürkecz István* II. dékán lelkes ügybuzgósága biztosíték, hogy tovább fog haladni a fejlődés útján, ez az eddig is szépen működő egyeletnek.

SÁTORALJAUJHELY (római kat.). Lelkes ügybuzgósággal vezeti az egyeletet *Potoczky János* káplán-elnök. Szószersint idézünk leveléből: „Karácsony másodnapján az „Abbé” c. színművet adtuk elő, amit január 9-én megisméltünk. Hetenként köz-

művelődési előadásokat tartunk. Előadóknak orvosokat, tanítókat, ügyvédet, iparosokat, papokat stb. kértünk fel. Ma már Isten segítségével — hivalkodás nélkül állíthatjuk, — hogy *városunkban a Katolikus Legényegylet számottevő tényező lett*. A pártoló tagok száma 400-on felül van. Céltudatos propaganda-munkánk eredménye, hogy mindig több és több fiú kéri felvételét egyletünkbe. Az Eucharisztikus Kongresszuson a tagok nagy része ott lesz!” Csak egyet fűzhetünk a szép beszámolóhoz: *ahol dolgoznak, ott van eredmény!*

MISKOLC-FELSŐVÁROS (Eger egyhm.). Teljes mártéknem törekednek a legényegyleti programot gyakorlati valósággá tenni. Ezt mutatja, hogy április 3—8-ig *szakmai kiállítás* rendeznek, melyre a tagok már nagyban készülnek. De ennek bizonyossága az is, hogy vasárnap a 1/212 órai szentmisén piros-fehér, széles vállszalagban mindig a legények ministrálnak. „Élvezet látni, hogy magolgatják esténként a ministráció szövegét, s vitatkoznak egymás közt, hogy mikor kell esengetni, letérdelni stb.” — írja az egyelet II. elnöke, *Járdán József*, aki az egyelet szerető atyjának, *Rétay Kálmán* apátplébános elnök áldozatos támogatásával eredményesen munkálja ifjúságunk jobb jövőjét.

SZŐDLIGET (Pestkörnyék). Mostoha viszonyok között, de szilárd, töretetlen kitartással valósítja meg *Szabó József* ügyvezető elnök áldozatkészsége és *Zsombok István* dékán fáradhatatlan munkálkodása az egyeletben a hármas legényegyleti programot. Karácsonykor karácsonya-ünnepélyt rendeztek, szakmai kiállítással egybekötve. A községben átvették az iskolán kívüli népművelés irányítását. Vetített-képes előadásokat rendeznek a közönség részére. A tagoknak kiváló szakemberek tartanak szakmai és általános műveltséget nyújtó előadásokat. Pedig helyiségük sincsen és számtalan nehézséggel küzdenek, de töretetlen akarattal mégis szép eredményeket érnek el.

JANOSHÁZA (Szombathely egyhm.). A tagok lelkes ügybuzgósága lehetővé tette, hogy kultúrházat építsenek. Hétfői estéken előadások tartásával növelik a tagok műveltségét. Nagyszerű dalárdájuk van, mely hetenként kétszer tart énekpróbát. A nagybőjtben lelkigyakorlatot, közös szentgyónást és szentáldozást végeznek a tagok. A szép egyeleti munka *dr. Pártli József* plébános-elnök áldozatkészségének

és *Dobson István* dékán egyeleti vezetésre rátermett ügyességének eredménye.

JÁSZBERÉNY (Eger egyhm.). 20-án jól előkészített közgyűlést tartottak. Beszámolójuk lényege: a pontosan megtartott heti gyűlések, választmányi gyűlések, nagy tagnövekedés és az anyagi eredmény: 20 000 pengős tehermentes vagyon 2000 P készpénzzel. Vigyáz is *Dudás István* pénztáros a vagyonra! A közgyűlésen *dr. Kele István* prelátus, az egyelet nagy jötevője elnökölt. Új tisztikarok: *Nagy Sándor* dékán, *Dancsa János* II. dékán, *Csermák István* titkár, *Járossy István* jegyző, *Dudás István* és *Kiss István* pénztárosok, *Molnár István* könyvtáros, *Kuca Ferenc* gondnok, *Kátai István* zászlótartó, *Móri István* betegleltató, *Rékasi Antal* színirendező, *Mészáros Kálmán* színpadrendező. Éljen Jászberény!

PÉCS (Pécs egyhm.). Nagy anyagi és erkölcsi sikere volt a február 6-án rendezett 75. éves jubileumi álarcos bálnak. *Légár Gyula* pártoló tag gyönyörűen feldíszítette az alkalommal az egyelet székházát és dísztermét. Társadalmi eseménye volt Pécsnek a legényegyleti bál. *Illy József* dékán és nagyszerű rendezőgárdája ez alkalommal is jó munkát végzett.

SIÓFOK (Veszprém egyhm.). Impozáns külsőre köztét tartotta febr. 13-án *v. Pintér József* elnök szentmise és szentbeszéd keretében tagvátását. D. u. a tagoknak mintagyűlést tartott az országos elnök. Este díszelőadás keretében összegyűjtötte az egyelet a helység egész társadalmát, amelyen az egyelet hivataláról, nevelői munkájának szükségességéről tartott előadást az országos elnök. Az értékes eredmény *Wohlmuth Imre* plébános odaadó, áldozatos munkájának gyümölcse.

Tudjátok-e már az új indulókat?!

Kérjük a előfizetési díjak szíves beküldését!

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.
Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József utca 61.